

Terkin amur Baskınları

– YuReKiKLiMi · 12 Şubat 2010

Dikenli tele asılı kalan aşkadır öfkem,
Yenilmişliğı kusana kadar, depresyondur yaşadığım...

Sevgiliye sesimin kısık kaldığı zamanlardır bugünler,
Gözlerimin yaşı kuruyana kadardır çilem...

Kambur aşkın, mirasıdır sırtıma ağrısı kalan,
Utancıdır başımı yere düşüren...

Bir şairin dediğı gibi,
Yaşamla ölüm arasında taşınırken,
Susunluklar yalnızlığa...
Rüyalardan bir çocuk büyütüyordum içimde...

Yelkensisz fotoğrafta sallanan umutları,
Dikerken yürek topraklarıma,
Terkin çamur baskınları şehit ediyordu,
Sev düşleri...

Kalp dilimin mürekkebe boyandığı,
Şiirken dünlerim,
Tren raylarına gönüllü yatıyordu yarınlarım...

Yalnızlığın yıldırımları düşmeden önceydi,
Kuşlara koştığım sevinçler...
Artık düne aitti,
Ekmek kırıntılarında büyüttüğüm güvercinler...

Bugün;
Ayak izlerime tuval mekanların boğumunda,
Göçmen kuşlara terkdir gönlüm...
Neyin mutlu etmediğini anlamakla,
Tüketilecek yeni yelkovanların doğumgünüdür,
Yarınlarım...

Kendine bencil yüreğin,
Sevgiliye sunduğu cömertliğin kuruşlarıdır,
Dilenci duasına kalmış resmim...

Sevilene yanmanın asilliği midir,
Ekmek arasına düşen kalp rezilliğim..
Kim ? Bilir belkide kuru bir yaprakta,
Yüreğimin rüzgar bakışları..

Anlamı yitik renklerin soyut resimleriydi,
Dudaklarıma izi kalan..
Örgüsü bitmiş, baktığım her duvar ağlıyor şimdilerde,
Ve hüzün çiziyorum aynadaki suretlerime...

Biliyorum at nalı tıkırtısında geçecek bugünler,
Kayıp zamanlar diye not tutucağım..
Yüklendiğim yeni ama buruk duyguların,
Kompozisyonlarını hazırlayacağım bir sonrakine...

Ve
İzi kalacak üzüntü zamanlarımın,
Tecrübesini hep taşıyacağım koltuk altımda...

Duygularımla bana beni keşfettiren yüreğim,
Peki uslanacak mı ? Bir sonraki durakta;
İşte bunu hiçbir zaman bilemeyeceğim...

"Suskunluklar Taşınırken Yalnızlığa" ifadesi / Şâir Nur Gezek'ten esinlenilmiştir..

Bülent KAYA
08/02/2010